

Derpå fulgte:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 312 af 4. juli 1942 om ungdomsskoler for den ufaglærte ungdom som ændret ved lov nr. 238 af 24. maj 1948.

(Første behandling findes i tidenden sp. 647).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Anden behandling af forslag til lov om bemyndigelse til foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 641).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets § 1—4 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Den følgende sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dag, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i reglerne om fradrag ved beregningen af ejendomsskylden til staten og den fælleskommunale udligningsfond.

(Første behandling findes i tidenden sp. 460; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 431).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Ingefred Juul Andersen): Udvalget, der har været nedsat angående forslag til lov om ændring i reglerne om fradrag ved beregningen af ejendomsskylden til staten og den fælleskommunale udligningsfond, har afgivet betænkning. Udvalget har afholdt fire møder og har haft samråd med finansministeren, som har stillet et ændringsforslag, der er tiltrådt af et flertal, socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti. Det radikale venstre har stillet sit eget ændringsforslag, som det ærede medlem hr. Gudiksen vil gøre rede for. Jeg skal på et senere tidspunkt tage ordet igen.

Gudiksen: Når mit parti har ønsket at stille ændringsforslag til lovforslaget, er det af flere grunde, som jeg her gerne vil gøre rede for.

Jeg vil begynde med at sige, at det ikke var de radikale, der brød forliget i folkettingen, men to konservative medlemmer, og derefter var det radikale venstre i virkeligheden ikke bundet til forliget. Ved den 10. almindelige vurdering kom der en meget stærk stigning i grundskylden, 30—35 pct., og i bygningsskylden en stigning på ca. 50 pct., i enkelte tilfælde helt op til 100 pct. Rigsdagen har før godkendt fritagelse for bygningsskatter 20 år ud i fremtiden for nybygninger, fordi rigsdagen som helhed erkender, at bygninger er arbejdsskabte værdier, som burde bære fritaget for skat. Derfor havde det været nærliggende nu at vedtage de radikales ændringsforslag om at standse bygningsskatterne ved 9. almindelige vurdering. Det havde været det retfærdigste, det simpleste og også det billigste. Den højtærede finansminister har imidlertid — af hvilke mærkelige grunde det nu er — ikke ønsket at støtte det radikale forslag, men derimod at indføre større fradragsbeløb for bygninger. Disse fradragsbeløb retter fejlene ved små huse og de små ejendomme, men hvor stigningen i bygningsværdien går over 11 000 kr., får de pågældende ejendomme forøgede bygningsskatter. Hvorfor skal disse ejendomme straffes, når det erkendes af alle på rigsdagen, at bygningsskatter principielt er forkerte? På denne baggrund er det jeg bebrejder den højtærede finans-